

ganske fejl, og at hans Parti har helt Uret, i at mene, at de stiller sig paa Medhjælpernes Parti, naar de modsætter sig, at denne Bestemmelse bliver ophøjet til Lov. Bestemmelsen i § 33, 2det Stk., gaar ud paa, at „saa fremt Parterne ikke har vedtaget afvigende Bestemmelser, kommer ogsaa de øvrige Regler i Lovens Kapitel 2“ — altsaa alle Beskyttelsesreglerne — „til Anvendelse, selv om Medhjælperen ikke er fyldt 18 Aar.“

Vi er enige om, at der skal være visse Beskyttelsesregler for umyndige Medhjælpere, altsaa Medhjælpere, som er under 18 Aar; men Ordføreren for Socialdemokratiet hævder, at saa snart man er fyldt 18 Aar og dermed er personlig myndig, maa der aldeles ikke eksistere nogen Lovgivning, som foreskriver Beskyttelsesregler. Det ærede Medlem sagde, at Partiets Standpunkt var: Afskaffelse af al Særlovgivning for Arbejdere over 18 Aar. Det forekommer mig, at dette Standpunkt er lidet velbetænkt. Naar man vil de unge Medhjælperes Vel, saa maa man ogsaa indrette det saadanne, at Beskyttelsesreglerne kan komme dem til Nytte, efter at de er fyldt 18 Aar. Man maa dog huske paa, at i det Kontraktforhold, som ellers skal sluttes uden Lovbestemte Regler mellem en Arbejdsgiver og en Medhjælper, vil i næsten alle Tilfælde Medhjælperen være den i økonomisk Henseende og i Retning af Kendskab til at slutte Kontrakter svagere Part; derfor er det rimeligt, at Lovgivningen i saa vidt Omfang som muligt giver beskyttende Regler for denne svagere Part. Jeg forstaaer meget vel, at under den nu bestaaende Tyendelov har der fra selve Tyendeklassen, som man maa tale om i dette Tilfælde, hvor man taler om den bestaaende Tyendelov, kunnet rejse sig et Raab, som lyder paa: Bort med Tyendeloven, vi vil slet ikke have nogen Særlov! Men man kan heller ikke forlange, at Tyendet skal være de mest modne til at foreskrive, hvorledes Lovbestemmelserne paa dette Omraade skal være. De bliver let grebet af Lidenskab, naar de ser sig selv eller nogen af deres Standsfæller forurettet, og saa rejser saadant et Skrig sig; men herinde skal vi handle i rolig Overvejelse og ikke i Lidenskab; koldt og forstandigt skal vi se paa Forholdene og finde ud af, hvad der tjener den svagere Part bedst, hvis vi vil være den svagere Parts Beskytter, Medhjælper og Ven. Det skulde Socialdemokratiet jo være; men naar det vil være det, maa det slutte sig til mig i Fastholdelsen af Bestemmelserne i Kapitel 2. Thi vilde det dog ikke være lidt urime-

ligt, naar vi nu kunde enes om den Række Beskyttelsesbestemmelser, som indeholdes i Kapitel 1 for umyndige Medhjælpere, saa ganske at frafalde disse, saa snart der var Tale om Medhjælpere over 18 Aar? Jeg skal ikke opregne hele Rækken af disse Beskyttelsesbestemmelser — der er mellem en halv og en hel Snes —; men jeg skal blot nævne enkelte. Lad os f. Eks. se paa § 8, der foreskriver, at Medhjælpere under 18 Aar, der har Natteophold hos Husbonden, „skal have et lyst og luftigt Værelse med let aabnelige Vinduer. Værelset skal rumme mindst 16 m³ for 1 Person, 25 m³ for 2 Personer og 8 m³ yderligere for hver Person over 2. I Bygninger, der er opførte efter denne Lovs Ikrafttræden, maa intet Værelse anvendes til Natteophold for mere end 2 Medhjælpere. Findes Værelset i en Staldbygning, skal der til Værelset være en af Stalden uafhængig Indgang.“ Endvidere foreskrives der, at hver Medhjælper skal have sit eget Sengested osv. Vilde det nu ikke være urimeligt at stryge Kapitel 2 helt og derved komme ind i det Forhold, at saa snart en Person, som staar i et Tjenesteforhold, er fyldt 18 Aar, saa gælder denne Regel ikke mere overfor ham eller hende?

Det ærede Medlem omtalte nogle slette Karlekamre, der skulde være ovre paa Katholm, som Hofjægermester Collet havde købt, og om hvilke han havde sagt, at Værelserne var nogle smaa Huller; og Sengestederne snavsede, og han vilde ikke taale saadanne Forhold. Ja, men det har man dog, maa man antage, budt Tjenestekarle, der var over 18 Aar gamle. De er altsaa gaaet ind paa noget saadant. Det ærede socialdemokratiske Medlem, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem fra Aarhus Amts 2den Valgkreds (Simonsen), udtalte meget rigtigt, at man ved, at Folk er letsindige. Ja, det ved man, og dette kan let føre til, at en Medhjælper fæster sig bort uden kontraktmæssigt at have sikret sig tilstrækkelig, at han kommer til at leve under saadanne Forhold, som vi efter Lovgivningen her finder nødvendige; men naar det ikke staar i hans Kontrakt eller han maaske slet ingen Kontrakt har, saa har han, hvis Kapitel 2 falder bort, intet Krav. Det synes jeg dog vilde være urimeligt. Det drejer sig om Kravet om at have et ordentligt Værelse at sove i, nogenlunde Renlighed — at faa rene Lagener og rene Haandklæder med passende Mellemrum —, egen Seng at ligge i og saadant noget, og det skulde dog virkelig ogsaa Tjenestefolk have, som er over 18 Aar gamle.